

KO TO TAMO KOMENTARIŠE?

Kriminalci se poznaju po tome što nas zamajavaju: „Ne gledajmo u prošlost, okrenimo se budućnosti!“ Pa da, jer oni su kralji u prošlosti, u budućnosti nisu mogli sve i da su hteli; ali hoće ako ne budemo pažljivo, vrlo pažljivo analizirali prošlost, i u našu i u njihovu.

Štetnija od skretanja pažnje na pogled u bolju budućnost može biti samo zabrana da se javno interвениše u sadašnjost, da se digne glas protiv dok još nije kasno; da se, recimo, javno komentarišu sudski postupci koji su u toku, i tsl.

A kada da ih komentarišemo, kad se završe? Kad nepravda postane pravosnažna i izvršna, kad budemo mogli samo da im pljunemo pod prozor?

Eurobanka je reagovala na saopštenje Zdužene akcije Krov nad glavom o progonu porodice Maurer, koje smo objavili u prošlonedeljnom Biltenu. „Neprofesionalno“ je komentarisanje sudskog postupka, veli banka. Uz odgovor Zdužene akcije na reakciju banke, prenosimo razgovor sa Sašom Bubnjevićem, koji je zbog 4.000 evra duga prema istoj Eurobanci ostao bez stana vrednog 75.000 evra. Intervju je napravljen krajem decembra, dok je borba za Sašin dom još uvek trajala i davala nadu.

U narednim brojevima očekujte novi razgovor sa Sašom, o životu na ulici.

Učitelj neznalica

Za razliku od ljudi čija iskustva smo objavili u prethodnim brojevima, Saša Bubnjević više ne živi pod opsadom. Ne zato što je prinudno iseljenje obustavljeno, već zato što je izbačen na ulicu 27. decembra prošle godine. Sudski izvršitelj Branko Dugošija uspeo je da ga iseli zahvaljujući neuobičajeno snažnoj i brojnoj asistenciji države.

Iseljenje Saše Bubnjevića pokrenuto je zbog duga prema Eurobanci u iznosu od svega 480.000 dinara. Njegov stan je prodat na licitaciji pod sumnjivim okolnostima – po ceni od 5.100.000 dinara (42.500 evra), znatno nižoj od tržišne vrednosti stana od 55 kvadrata u ulici 22. oktobra stan br. 17 u Zemunu, koji prema rečima porodice Bubnjević vredni barem 75.000 evra. Međutim, čak i cena koja je postignuta na licitaciji, deset puta je veća od vrednosti Sašinog duga prema Eurobanci, čime je grubo prekršeno načelo srazmere iz člana 56. Zakona o izvršenju i obezbeđenju koji glasi: „Javni izvršitelj dužan je da prilikom izbora sredstva i predmeta izvršenja radi namerenja novčanog potraživanja vodi računa o srazmeri između visine obaveze izvršnog dužnika i sredstva i vrednosti predmeta izvršenja.“ Pre nego što su se ostvili na njegov stan, Branko Dugošija i Eurobanka nisu ni pokušali da naplate Sašino potraživanje na neki drugi način.

Prvi pokušaj iseljenja Saše Bubnjevića, 6. decembra 2017. godine, sprečen je zahvaljujući solidarnoj akciji koju su organizovale Kolektivna odbrana stanara i Zdužena akcija Krov nad glavom. Izvršitelj Branko Dugošija je tada odustao od nasilnog izbacivanja i dao Saši deset dana da pokuša da reši problem. Saša i njegova sestra Milica su pozajmili novac i otišli u sud pokušavajući da izmire dug, ali im je sudija rekla da je iseljenje „završena stvar“. U iščekivanju narednog pokušaja iseljenja, razgovarali smo sa Sašom i Milicom Bubnjević, naporedo sa pripremama solidarne akcije da ponovo odbranimo Sašin dom.

Opišite nam kratko situaciju u kojoj se nalazite? Ko vas iseljava i zbog čega?

SB: Posedujem stan u ulici 22. oktobra 17 u Zemunu i sve je bilo u

6. decembar 2017. godine

Izdavač:
Učitelj neznalica i njegovi komiteti

Uredništvo:
Vahida Ramujkić, Noa Treister,
Vladimir Novaković, Ivan
Velisavljević, Ivan Zlatić

Dizajn i prelom:
Matija Medenića

donator:

Švedska
Sverige

partneri:

Imenovati
TO
ratom

Savez za radničko društvo

za samoobrazovanje

Biltten

uciteljneznalica.org

društvena pitanja

Imenovati TO ratom

ŽIVOT POD OPSADOM

S A Š A

milosti, drsko nam kažu da se sklonimo, da izađemo, da se iselimo... Ja sam se svađala koliko sam mogla, ali ne slušaju oni mnogo, ne može se tu ništa.

Sledeće iseljenje je uskoro. Šta planirate?

MB: Sledeće iseljenje je zakazano već za 27. decembar. Ja obaveštavam sve žive da dođu, zovem prijatelje, poznanike i odziv je dobar, pa da pokušamo bar opet da odložimo iseljenje dok ne nađemo neko trajno rešenje. Bilo bi dobro da dođe neko s kamerom, oni svi beže od tih kamera, a ako je kupac pošten sigurno neće pobeći. Ja sam razgovarala i sa ljudima iz Efektive i sa još nekim organizacijama koje se bave ovakvim problemima i razumeju se u to, i oni kažu da bi najbolje bilo doći do podataka iz banke, jer ako je nesrazmerna prodaja to mora da se zaustavi. Dakle, moramo da vidimo koliko je banka potraživala, kolika je glavnica, kolika kamata. Prodaja je verovatno nesrazmerna, jer ne može biti za dug od 4.000 evra da se prodaje stan od 75.000.

Imate li razumevanje i podršku komšiluka? Kako oni reaguju?

SB: Sa komšijama je sve isto kao i do sada. Normalna je

kommunikacija kao i pre. Njih to nije nešto posebno ni iznenadilo. U stvari, iznenadilo ih je to da je tek tako prodat stan, a posledice toga, iseljenja i slično, ih nisu iznenadile. Jedna komšinica mi je rekla da ima isti problem sa sinom, koji je sad u Australiji, on je isto bio dužan neki novac banci... Komšije su inače stare, jako malo ima mladih u zgradi, tako da su oni kao i svi stari ljudi. Kad vide policiju, ne suprotstavljaju se, tako su naučili. Jedino je ovaj jedan komšija, koji je i predsednik kućnog saveta, zgranut situacijom i ne može da veruje šta se dešava. On će da nas podrži svaki put, a za ostale komšije ne verujem. To su stari ljudi, penzioneri, imaju svojih problema i plaše se.

Kako izgleda vaš život od kako je pokrenuto iseljenje? Kako trpite taj pritisak?

MB: Napeto je i jako stresno, nemamo mira nikad. Niti spavam niti jedem, ako spavam, spavam po 15 minuta, u grču. Prvih petnaest dana nam uopšte nije dolazilo do glave da je to moguće, kao da se nekom drugom dešava. Život nam se potpuno promenio. Imam spazam pluća, čim se iznerviram, ostajem bez vazduha. Ne bi trebalo uopšte da se nerviram, a ja sam pod stresom non-stop... Mogu da umrem svakog momenta. Manje bi verovatno bilo stresno da imamo gde otići. Mi nemamo drugi stan, tako da... Ako se to desi, i ako nasilno uđu, a i to je moguće, uopšte nemamo ideju ni gde bismo ni šta bismo... Saša više nije ni u radnom odnosu. Jedno vreme je radio ikone, sad nema ni za to živaca. Majka nam je umrla nedelju dana pre prvog iseljenja. Još stoji umrla na vratima, a oni nas iseljavaju. Jako je teško. Ništa nam se i ne počinje raditi. Mislili smo malo da okrećimo stan, da ga sredimo, ali sad nam se naravno to ništa ne radi. Imam 65 godina i nisam u životu sanjala da je ovako nešto moguće, a preživela sam sve moguće sisteme. Ovo je otimačina, da prodaju stan za 40.000 evra. Pa on kad ga malo sredi moći će ga prodati za 75.000, uz vrlo mala ulaganja. To je jednostavno lobi koji to radi. Ja sam razgovarala sa jednim svojim prijateljem, koji je advokat, i on mi je rekao: „Slušaj, Milice, moraš da budeš oprezna, to su sve banditi.“ Postoji ta ekipa koja tako kupuje stanove. Oni to, kaže, prate u svim opštinama, obično su u dogovoru sa sudijama, mada se retko desi da stan bude prodat prvi put. Međutim, naš su prodali za pet minuta.

Plašite li se nenajavljenih iseljenja?

MB: Zar može i to da se desi? Pa, ne plašimo se, mislim da će oni to ipak najaviti, mada ste me sad zabrinuli. Nismo znali da mogu doći i bez najave. Ne znam kako ti ljudi spavaju, te sudije i izvršitelji uopšte... Ne zanima ih ništa osim da uzmu ogroman novac.

27. decembar 2017. godine

Ubrzo nakon ovog razgovora, izvršitelj Branko Dugošija je za račun Eurobanke najavio sledeće iseljenje Saše Bubnjevića, za 27. decembar u 12.00h. Bilo nam je jasno da zbog nastupajućih praznika računaju na slab otpor.

Aktivisti Zdužene akcije Krov nad glavom i Kolektivne odbrane stanara počeli su polako da se okupljaju već oko 8.30, tri ipo sata pre nego što je iseljenje bilo najavljeno. Na žalost, bilo nas je svega trojica u 9.00, kada se ispred zgrade pojavio autobus pun policajaca pod opremom za razbijanje demonstracija, koji su postavili kordon na svim prilazima zgradi, u hodniku, čak i na krovu, dok je vatrogasno vozilo bilo u pripravnosti za upad u stan kroz prozor. Sašu su tako potpuno odsekli od podrške, čitavo tri sata pre dolaska izvršitelja. Za to vreme su ga satima lomili da se iseli „dobrovoljno“. Glasovi solidarnosti ispred zgrade nisu dopirali do čoveka kog smo došli da zaštitimo. Milicu Bubnjević i mene su pustili da prođemo iza kordona i uđemo u zgradu tek kad je Saša pristao da izađe, i pozvao nas za pomoć u iznošenju stvari.

Zdužena akcija Krov nad glavom i porodica Saše Bubnjevića će nastaviti borbu protiv nezakonitog postupanja izvršitelja pred sudom. Sistem u Srbiji je takav da svoja prava moramo tražiti nakon što nas izbače na ulicu, u dugotrajnom sudskom postupku, i Zdužena akcija će se boriti i protiv takvog sistema, i za krov nad glavom svih koji danas stradaju.

Zdužena akcija apeluje na građane kojima preči iseljenje da nam se što ranije obračuju, jer u situaciji kada je iseljenje već zakazano jedino što možemo da učinimo je da nadjačamo policiju, a to nam neće uvek poći za rukom, kao što nije ni 27. decembra prošle godine.

• Zoran Dimitrijević, aktivista Zdužene akcije Krov nad glavom

Odgovor na reagovanje Eurobanke na naš tekst „Prvi osnovni sud u Beogradu podržava prevare“. Reagovanje pod nazivom „Neprofesionalno komentarisanje sudskog postupka“ objavljeno je u dnevnom listu Danas 10/11 februara 2018. godine.

JAVNOST IMA PRAVO NA ČINJENICE O SLUČAJU MAURER

Sudski postupak je javan, i svako ima pravo da ga komentariše. Pravda je iznad prava i izvor prava, pa ukoliko pravo i pravosudne institucije ne sprovedu pravdu, što se uvek može desiti i u sistemima mnogo savršenijim od našeg, onda je naša dužnost da pravdu tražimo pred sudom javnosti. Iza poziva na uzdržavanje od komentarisanja postupaka koji su u toku, skoro uvek stoji samo motiv da se od javnosti sakriju važne činjenice.

Građani Srbije, kao korisnici bankarskih usluga, iz ličnog iskustva vrlo dobro znaju koliko su stroge i detaljne procedure za podizanje kredita, tako da će sud javnosti dati najmerodavniju ocenu mesta i uloge različitih aktera u prevari, ili u sprečavanju i nesprečavanju prevare porodice Maurer, uključujući i tu i mesto i ulogu Eurobanke.

Da bi građani doneli svoj sud, neophodne su im činjenice koje smo izneli u tekstu „Prvi osnovni sud u Beogradu podržava prevare“: da su prevaranti na osnovu falsifikovane dokumentacije podigli kredit kod Eurobanke, stavljajući stan porodice Maurer pod hipoteku.

Zdužena akcija Krov nad glavom će uprkos pritiscima nastaviti borbu za pravo na dom. Informisanje građana o svim načinima i aspektima ugrožavanja ovog prava je važan deo naše borbe, jer samo dobro informisani građani će biti u stanju da se blagovremeno i efektivno zaštite.

U Beogradu, 13. februara 2018. godine

• Zdužena akcija Krov nad glavom